

عنوان مقاله:

کند و کاوی در نظام حکمروایی شایسته در راستای ارتقاء حق به شهر هر شهری برای افراد غنی، شهری است برای افراد فقیر(افلاطون)

محل انتشار:

فصلنامه ایوان چهارسو، دوره 2، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

شیوا تقوی - دانشجوی دکتری شهرسازی، دانشگاه هنر

میترا حبیبی - دانشیار گروه شهرسازی، دانشگاه هنر

خلاصه مقاله:

حق به شهر و حقوق شهروندی در دهه های اخیر تحت تاثیر نظام های حاکم بر شهرها دچار تحول و تغییرات اساسی شده است. اگرچه در ابتدای تاریخ مدرن، حق به شهر و شهروندی صرفاً در چارچوب رابطه فرد و دولت- ملت تعریف می شده است ولی امروزه به علت تغییرات و تحولات اجتماعی و سیاسی از جمله نظام سلطه سرمایه داری و ظهور جنبش های اجتماعی شهری، تفسیرهای جدیدی از حق به شهر صورت گرفته است. لذا در راستای تحقق هرچه بیشتر این حق، امروزه در اداره امور شهرها بهره گیری از الگوی حکمروایی خوب شهری که در آن دولت ها، شهروندان و نهادهای خصوصی در یک جریان افقی و فرابخشی به مشارکت بپردازند، به عنوان پارادیمی در نظام مدیریت و حکمروایی شهرها مورد استفاده قرار می گیرد. این مقاله سعی دارد تا ضمن بررسی مفهوم حق به شهر و آراء اندیشمندان نظریه پرداز در این زمینه با استناد به روش مطالعه کتابخانه ای و پژوهش های انجام شده به صورت نظری، به ارایه اصول اولیه نظام حکمروایی شایسته و خوب در جهت افزایش حداکثری حق به شهر بپردازد. نتایج این پژوهش حاکی از آن است که مفهوم حکمروایی شایسته در شهرهای معاصر، بر تمامی امور اقتصادی، مدیریتی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی تاثیرگذار بوده است و شامل افزایش تعلق یافتن شهر به شهروندان و مشارکت فعال آنها در تمامی ابعاد شهری می باشد. شرایطی که می توان در بستر آن امیدوار به حل مشکلات و معضلات ساختاری و کارکردی شهرها بود.

کلمات کلیدی:

حق به شهر، حق شهروندی، مدیریت و حکمروایی شهری، حکمروایی شایسته شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/946497>

